

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Syntaxis Joa[n]nis Despauterij Niniuit[a]e Berga[rum] diui
Guinnoci ludimagistri**

**Spauter, Johannes de
Argentorati, Anno, M. D. XV.**

Hic, ille, iste, & is.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70853)

An fiat relatio ad tale nomen.

Recte fieri relationē ad tale nomē testat Lanci. ut suo Ferrarię, q̄ pulchra est, Cice. ad Lentu. Te cū classe atq; exercitu proficisci Alexandriā, ut eā cum pace, p̄sidijsq; firmaris. Lentu. Cice. de Dolobella. Nulla alia confisus laodiceam quę est in syria, ad mare se cōtulit.

Interrogatiua locorum.

Quo ad quem locū. Vbi in quo loco. Vnde de quo loco. Qua per quē locū. Quorsum quē locū uersus. quousq; .i. q̄ longe & (ut pueri loquuntur) q̄ remote, sed pro dicēdis uideamus quid distent. hic, ille, iste, & is.

Hic, ille, iste, & is.

Hic (authore Valla, Philelpho quoq; in quadā epistola, & Calepino, reliquisq;) significat me aut meū, aut id quod ē ubi ego sum uel habito, aut de quo loquor. Iste significat te aut tuū, aut id quod est ubi habitas, uel de quo loqueris. Ille tertium quiddā significat, sed exēplis res ē declarāda. Huic amico meo cum tuo isto familiari magna est cōtētio. Eodē modo, quū tu in p̄sentia sis Parryhijs, ego v̄o Ipris, rectissime ad te sic scripsero. Maturiorē sane futurū suspicor tuum in hanc urbē aduentū q̄ in istā meū. Cice. in Antoniū. Remoue paulisp̄ istos gladios, hoc est tuos. Idem in eundē. Tu istis faucibus, istis lateribus, hoc est tuis. idē alibi. Hoc tuū factū dixit, hoc de quo scilicet loquor. notaui hoc Lanci. Plau. Quis est quem uidemus uenientem p̄nosum ac squalidū, ille ne est noster Syrus. Plī. Hęc omnia ad uos ex illa prouincia cōportantur, illinc succi, illinc odores, illinc extremo orbe quęsitę luxurie, opes. Duobus modis confiruant, de monstratiue & relatiue. Teren. uiden tu illū Thais: Sene. Et qui hoc facit, hic sane prudens appellandus est. Ante qui, quę, quod relatiua melius ponit is, q̄ hic, uel ille, p̄sertim in prosa. Lanci. id multis probat, & ante eū notauerat Valla qui dicit p̄ cōpositionē etiā fieri loquutionē, ueluti Quęcūq; mulier adultera, eadē uenefica est. Poete ille pro is sepe ponit. sic interim etiā ecclesiastici. Si de duabus rebus faciamus relationē, posterius positā per hic, & prius positā p̄ ille, referimus sic. Petrus & paulus docti sunt. hic pilę, ille alexę, hic subaudi Paulus, ille Petrus. Aliqñ iste significat relationē a re. plata Teren. ad hęc mala hoc mihi accidit etiā hęc Andria siue ista uxor, siue amica est, grauida e Pamphilo est. Si v̄o fiat a secunda dicit hic. Virgi. Et uitula tu dignus & hic & quisq; amores. Aut metuet dulces, aut experiet amarus. Aduerbia ex dictis p̄nominibus deriuata, idem differentię seruat, ut hic, huc, hac, hinc, ubi ego sum &c. istic

Ioannis Despauterij Niniuite,

ubi tu, illic, ubi ille &c. eo ad eū locū. si igitur ad te scribā q̄tumuis a me distiteris, male dico, siquid illic est noui fac scia, illic pro ubi tu es quia dicere debui istuc. Cice. Curioni. Putares ne unq̄ accidere posse, ut mihi uerba deessent, neq̄ solū ista uestra oratoria, sed hec etiā leuia nostratia, hoc idē in aduerbijs seruat, dicēs ad Lentū. Qui istinc ueniunt, aiunt te superiorē esse factū. i. qui ab ista prouincia, in qua agis, ueniunt. Idem ad Vale. Ibi malis esse ubi aliquo numero sis, q̄ istuc ubi solus sapere uideare. Poetę hic pro illic sepe ponunt, ut notat Serui. illic. hic illius arma, hic currus fuit, hic pro tunc aliquando capit, ut hic ego illū contēpsi p̄ me, sed aduerbia tēporis non capiuntur pro aduerbijs loci. Cice. Iste pro hic posuit ait Calepi. Tu elegantiam iam a nobis datā seruato. Omnia ferme interrogatiua capiuntur aliquādo relatiue, aliquando etiā infinite, ut Vado Gandauū quo tu. habito ubi & loānes, iuit nescio quo, & elegāter sic loq̄mur etiā per nomē. Plī. Tum mihi nescio quis in aurem insusurrauit. Cice. Cum praecepta nescio quę discipulis suis palā tradidisset. Seneca. Paulū nescio quid uisus est balbutire.

Aduerbia ad locum.

Quo doctior & quo. i. ad quid. Et quo pro ut, & quoad pro donec q̄ diu, quousq̄. & quoad eius una dictio patuerūt. hic quo significat ad quē locū, & ad ip̄m respōdētur aduerbia huc, istuc, illuc, intro, foras, eo, eodē, alio, aliquo, ultro, citro, peregre, usq̄, nusq̄, quoq̄. & si quid aliud sit, a quo supra, infra, ut quo abis, quo aufugis. Quidam putauerūt non dici, at hic & in pluribus ineptiunt. Venias huc, aut ueniā istuc. huc, id est ad me quod pro ad domū meā recte ponitur & frequēter quidē, ut notauit Lanci. Teren. in An. Egomer cōtinuo ad Chremetē, id est ad domū Chremetis. Idem. Eamus nunc intro. Idem. Exi foras scelestē. i. quod pueri dicūt extra, p hoc male dicit foris, ut pro illo intus. Lanci. notauit intro pro intus capi apud Sene. & Cato. sed non est imitandū, quia forsitan mēdose scriptū. Neq̄ dicitur ad foras, in foras, ut argutuli quidā per Dona, pbare uoluerūt nihil certe nouerūt p̄ter scholastica quēdā sophisticamentula. dicit autē Dona. Intro eo, foras eo, de intus autē & de foris sic non dicit, quō ad foras uel in foras, nō em̄ sensus est quō dicitur, ut sit hoc interrogatiō. deinde subdat respōsio, ad foras, in foras, sed ut extēporarie, & pulchre quidē. Respōdit Franci. Laurenti, discipulus meus. sic intelligit de intus & de foris, sic nō dicit quō, id est quēadmodū nō dicitur ad foras, in foras. sic in quō nihil interrogationis reperit, licet interrogatiue imprimatur & scribat̄ ab ignaris. ut autē de intus male, ita etiā dehinc, de illinc, quia dehinc ordinis est non loci. & abhinc